

Моста е на привършване. Всички правятъ последни усилия. На предната страна дето се подрежда за тържеството нѣколцина подриватъ и редятъ.

I Зидарь. Четиресетъ днесъ навършва отъ какъ
на майстора сѣнката сградиха —
и свършваме както бѣше казалъ дѣло Филипъ.

II Но и майсторъ Манолъ
е на привършване — не виждашъ ли
дѣло Филипъ!...

I Дѣло Филипъ каза що е видѣлъ
Въ нищо не е човѣкътъ виновенъ
Общо дѣло — безъ жертва не може.

III Но свърши се! ... Изпърво невѣрвахъ
Съ една сѣнка мостъ цѣлъ да запазишъ
А пъкъ сега клетва бихъ положилъ ...

I Тѣй ще да е! Преди да зазидатъ
Сѣнката му — като че бѣшега
Работѣхме, а отъ сърдце не бѣ!
Зълъ духъ сѣкашъ имаше въвъ нази
А отъ какъ си Майсторъ Манолъ даде
Най-милото — нѣщо поумнѣхме ...
И пипаме ... и подраняваме

II Че сѣнка е ... животътъ се е дало ...
Нѣма лъжа, нѣма страхъ одумки.

IV Разбрахте ли, че жертвата свѣстява
Тя опомня! Дума въ дългъ обръща.

I Тѣй бе! Тѣй е! Сега си припомнямъ
Преди да се сѣнката зазида
Колко пѣти съмъ виждалъ Никола
Като бърка: вмѣсто гранитъ шуплестъ
Камтъкъ слага и не забелязва
А пъкъ сега — ни веднажъ не сбърка
Четиредесетъ дена, а не сбърка!